

Livet som entusiast

Av MARIANNE SMEBY STRAND og JANNE MØLLER-HANSEN (foto)

Han har tapt flere millioner kroner på idiotiske investeringer og har sagt unnskyld til ungene for å ha satt både jobben og fotballen foran dem. Nå har Ingebrigt Steen Jensen (66) lært leksen sin.

>>>

ENTUSIASTEN:
Ingebrigt Steen
Jensen sier han lett
blir revet med.

«Trodde jeg var Guds gave til menneskeheten»

2018: Ingebrigt Steen Jensen foran Telenor Arena på Fornebu. 66-åringen brenner for at Stabæk skal skape kultur og samhörighet. Foto: FRODE HANSEN

Mannen som spaserer innover blindveien til rekkehuset på Stabekk, kommer rett fra krisemøte i fotballklubben. Det vil si: *krise*... sa han til den nedstemte spillergruppen, som kjemper for å overleve i Tippeligaen.

– *I Al-hol leiren er det krise, men her er det ikke krise. Vi bor midt i fruktet. Så krise er det ikke, det kan vi legge bort med en gang.*

Reklamemannen, foredragsholderen og fotballentusiastene – kjært barn har mange navn – smiler bredt. Serverer kaffe fra trakteren og boller fra bakeren på Stabekk, før han løper opp trappen til annetasje for å bytte skjorte og bukse, og kommer trallende ned og spør om han er fin.

HAN ELSKER ROS

– Det er slitsomt for mine nærmeste. Når jeg for eksempel kommer ned med denne

nye buksen, vil jeg at dere skal si at jeg er fin i den. Men selv det er ikke nok, jeg følger opp med: «hva er det som særlig er fint med den, syns du».

Hvorfor han er så avhengig av ros, vet han ikke.

– Jeg hadde en far som roste, men som også var kritisk. Så av sikkert mange ulike grunner har jeg et evig behov for tilbakemelding. Både privat og på jobb. Men jeg gir ros også. Jeg tenker at det er en viktig driver for mange ting.

Tenåringsdøtrene Rakel og Lily får daglige doser.

– Jeg tenker at folk er for måteholdne med å rose, av frykt for at ungene skal bli bortskjemte og selvopptatte. Det er etter min mening en gedigen feilslutning. Du kan ikke elske barn høyt nok, og du kan ikke rose dem ofte nok.

Han ler høyt og karakteristisk.

– Så blir det kanskje av og til litt i over-

kant, men heller det enn å være kjip med positive tilbakemeldinger.

STORHETSTIDEN

Det begynner å bli noen år siden han hadde sin storhetstid. Da «Ona fyr» – boken som skulle lære oss om vinnerkultur og hårete mål – solgte i nesten 150 000 eksemplarer, og Stabæk – klubben i hans fotballhjerter – alltid og uansett – var på topp. Og Ingebrigt selv tronet på toppen av reklamepyramiden, ble kåret til Århundredets Reklameperson og var å se i nær sagt enhver sportssending, TV-program og talkshow.

Han elsket hvert sekund av det.

– Jeg syntes det var fantastisk å være på TV. Det å ha et kjent ansikt har bare fordeler. De som klager over at kjendisstatus er slitsomt, vurder. Det er jo kjempelett å la det være, ganske enkelt ved å si nei.

– Nå har ikke jeg følelsen av at han er så

2001: Ingebrigt Steen Jensen jubler i garderoben etter at Stabæk har slått Rosenborg 3–0 hjemme på Nadderud. Foto: BJØRN S. DELEBEKK

veldig kjendis, sier kjæresten Christin fra sidelinjen.

– Det handler om hvordan det var, Christin, ikke hvordan det er.

Han savner oppmerksomheten. Kan fortsatt kjenne på lykkefølelsen fra 1979 da han ble kåret til årets fotballspiller i Asker og Bærum ...

– Det er noe av det absolutt største jeg har opplevd, enda det handlet om spill i tredjedivisjon.

Han hopper videre.

– ... Jeg har holdt tale i FN's hovedforsamling, blitt kåret til Årets Bondevenn og fått en Gulløve i Cannes for en reklamefilm for Braathens. Det var moro. Jeg elsket det.

Å tenke seg et liv uten fotball er helt absurd. Utenkelig. Kunne han valgt ett eneste døgn å oppleve på nytt, så hadde det blitt søndag 1. november 1998, da Stabæk slo Rosenborg 3–1 etter ekstraomganger i cupfinalen på Ullevål, og de ble tatt

imot av tusenvis av fotballfrelste bæringer da de kom tilbake og ble feiret herfra og inn i evigheten.

BERG-OG-DAL-BANE

Han elsker Stabæk, klubben som har gitt ham en berg-og-dal-bane av oppturer og nedturer. Nå er de på nedtur, bokstavelig talt – men det er håp i hengende snøre, og heldigvis fortsatt et par serierunder å gjøre det på. Han krysser alt han har.

– Fotball handler ikke om press på ballfører, men om å skape kultur, fellesskap og samhörighet. Vi trenger mer av det i Bærum i hvert fall, der det er få ting vi virkelig samler oss rundt, mener han. På tribunen er det annerledes. Politiske motstandere fra hver sin ytterste fløy som henger rundt halsen på hverandre når Stabæk scorer, og skråler: Alltid – Uansett.

– *Hvor viktig er tilhørigheten til fotballen for deg?*

– Et av menneskehetens aller mest fundamentale behov handler om å høre til. De gjelder meg også, selvsagt. Jeg må drive med noe sammen med andre. Jeg kan ikke skrive julekort uten å sitte sammen med andre. Bærebjelkene i livet mitt er preget av fellesskapet og være del av en indianerstamme, med felles historie og felles ritualer. Alle sterke stammer har ritualer.

Selv drev han ritualene nesten til galskap da Stabæk ble et topplag.

– Jeg måtte ha på en spesiell oransje T-skjorte på alle kamper. Jeg måtte kjøre mot kjøretretningen i en rundkjøring på Bekkestua før alle hjemmekamper, og etter hvert også når vi spilte borte. Og hver gang motstanderen får corner, ser jeg mot flomlyset på hjørnet mot Nadderudhallen og ber inni meg: «Kjære Gud, ikke noe kodd nå!», og så titter jeg til venstre der dø-

PARI HJERTER: Ingebrigt Steen Jensen sammen med kjæresten Christin Hovde Vestgård.

trene mine sitter før jeg ser tilbake igjen på lyskasteren. Når jeg husker alt dette, scorer motstanderne aldri på corner. De få gangene jeg glemmer det, scorer de alltid.

HÅRETE DRØMMER

Han prater med alt og alle. Han har stått i heisen med Little Steven og hengt i baren på Club 7 med Sex Pistols uten å ane hvem noen av dem var. Han mener. Mye. Om alt. Fra mobilisering mot bruken av ord som «sykt» og «sinnssykt ... til corona og politikk. Og fotball, selvfølgelig.

Så var det også journalist han drømte om å bli, og han var så vidt innom yrket før han hoppet av studiene og ble tekstforfatter i et reklamebyrå, før veien gikk videre til JBR og etter hvert Dinamo, begge reklamebyråer som visste å følge med i tiden. Livet lekte, og frem til fylte 60 var det meste tilsynelatende en eneste stor opptur.

– Da hadde Stabæk-eventyret begynt for fullt. Så startet vi Dinamo, som vokste fra fem til 250 medarbeidere på kort tid.

Dinamo ble et eventyr, helt til det ikke var det lenger.

– RAMMET AV HYBRIS

– Min beste venn og jeg ble rammet av hybris. Jeg trodde jeg var Guds gave til menneskeheten. At alt du tar i blir til gull. At du kan løse enhver utfordring. Det var patetisk. Vi satte alt over styr fordi det var om å gjøre å bli større og større.

På privaten ble det skilsmisse, før nytt samboerskap, nytt kull med barn og enda et samlivsbrudd.

– Og så rykket Stabæk ned. Vi som skulle vinne alt, rykket ned med dunder og brak. Jeg sluttet i Dinamo og startet Alle Gutta, det som nå heter Mvh Reklamebyrå. Stabæk fikk hele overskuddet de første tre årene.

Han har sølt bort mye penger gjennom årene.

– Vi solgte JBR for 90 millioner kroner, så jeg ble kjemperik. Da går kloke folk til en rådgiver og spør: Hvordan plassere disse pengene langsiktig, hvordan ivareta barn, arv og pensjon. Jeg valgte i stedet å gå inn med kapital i alle mulige prosjekter, som stort sett gikk konkurs på rekordtid. Nå har jeg investert fornuftig gjennom folk som kan det. Det er ingen frapperende innsikt akkurat, men en dyrekjøpt erfaring.

Når det er sagt: Han er fortsatt en entusiast og blir lett revet med.

– Jeg deler, enten det er engasjement, drømmer, håp eller penger. Jeg synes det er herlig med folk som går etter det de tror på. Som tør å ta en sjanse, kanskje mislykkes, men reise seg igjen.

TENÅRINGS-PAPPA

Han har gjort mange feil som pappa, men er tilgitt både av kull en og to, forsikrer han.

– Jeg var en typisk selvopptatt pappa. I

SELVERKJENNELSE: Ingebrigt Steen Jensen sier han har vært for lite til stede for barna sine. Og at han har fått høre det.

den perioden jeg fikk de to første barna så var JBR på sitt heftigste. Vi skulle selges til USA for millioner av kroner. Stabæk skulle bli gode i fotball. Det var fester og fart og fott og tull overalt. Jeg er stolt over og glad i barna mine, selvfølgelig, men var for lite til stede i livene deres. Og det har de fortalt meg...

Han stopper opp en brøkdel av et sekund.

– ... Men de sier også at de elsker meg likevel.

Etter et samlivsbrudd i fjor, er ungene igjen satt i forsetet, og formen er bedre enn på mange år. Det er Christin og skrittelleren som har forandret livet, mener han selv. Målsetting er å nå 10 000 skritt

INGEBRIGT STEEN JENSEN

PERSONLIG:

Født 9. mai 1955, kjent som forfatter, foredragsholder, tekstforfatter og fotballentusiast i Stabæk.

Sønn av lærer Ingebjørg Steen og forlegger og programleder Brikt Jensen.

Har barna Thea (33), Oscar (30), Rakel (15) og Lily (14) og barnebarnet Ludvig.

Kjæreste med Christin Hovde Vestgård (56).

SERPÅ:

Nyheter, Debatten, Fotball, Golf, The Crown, Breaking Bad, Skal vi danse og Forrest Gump med jentene.

SMAKER PÅ:

Risgrøt og brødskiver når jeg er alene, hjemmelaget sunn og god mat når jeg er med Christin eller Lily. De er kjempegode til å lage mat begge to.

HØRER PÅ:

NRK nyhetskanalen når jeg er alene, Sebastian Salo og Billy Idol når Lily og Rakel er i bilen. Setter aldri på musikk hjemme.

KJENNER PÅ:

Akkurat nå: smerten i hele kroppen over å se at Stabæk sliter bigtime og trolig rykker ned.

om dagen på helseappen. Mangler han noen hundre før leggetid, rister han litt i mobilen til han er i mål.

– CHRISTINS FORTJENESTE

– Jeg er i bedre form nå enn jeg var i 1990. Og jeg veier mindre. Det er Christin sin fortjeneste.

Hun falt for humøret, latteren og engasjementet, ikke kjendiseriet.

– Og at han er utrolig snill. Du strekker deg veldig langt for å glede andre, Ingebrigt. Det sitter langt inne å si nei. Jeg har måttet hjelpe ham et par ganger...

De har det fint. Hun bor i Lier, han på Stabekk.

– Vi er mye hos hverandre. Men jeg vil at Rakel og Lily skal kjenne at de kommer først.

Han har begynt å venne seg til å være tenåringspappa igjen og håper ungene får en like morsom ungdomstid som han selv hadde.

– I samfunnsfagklassen på Valler videregående hadde vi klassefest hver lørdag gjennom hele videregående. Og vi hadde jo skole på lørdager også, den gangen.

– En bekymret tenåringspappa?

– Overhodet ikke. Jeg er helt sikker på at Rakel og Lily kommer til å fikse dette. Jeg er mer bekymret for at de er så flittige og hardtarbeidende på skolen at det blir for lite tid til moro.

REKLAMEBRANSJEN

En ung reklamebransje, til tross, han føler seg ikke gammel i bransjen.

– Jeg kjenner ikke på det. Jeg driver med det jeg driver med, som tekstforfatter. Det å finne ut hva som skal være budskapet, hva skal det klinge av, hvilken identitet skal vi ha, hva skal vi love og til hvem – det er akkurat like fundamentalt som det alltid har vært.

– Der er du like god som før?

– Jeg tror det. Erfaring er god ballast og den kommer ett år om gangen for oss alle.

Neste vår er planen å tre inn i pensjonistenes rekke. Da skal han forhåpentligvis lære seg å slå golfballen opp i lufta, han har forsøkt i 24 år. Fotballen skal fortsatt dyrkes. Kanskje skal han skrive en bok igjen.

Hans største styrke er entusiasmen, mener han, og den vokser han ikke ut av. Når han kan snakke om verdier, hva som skal til for å lykkes, og Harvard-metodene som kjennetegner verdens beste bedrifter og som «virker hver gang. Hver eneste gang».

– BLIR ENTUSIASTISK

– Jeg tror det er veldig mange ting vi kan få til, hvis vi bare bestemmer oss for det. Så én ting er at jeg blir entusiastisk, det er sånn passe interessant. Men hvis du klarer å skape entusiasme og spre den – er det noe annet, og det er jeg god på ...

Han ler høyt.

... – I mine beste stunder.